

VERRATONTA VERTAISTUKEA VANHEMMILLE

Uskontokuntiin kuuluvien vanhempien vertaistukiryhmä internetissä on toiminut useita vuosia. Hyvin moderoitu ja jäsenilleen suojattu ryhmä tarjoaa neuvontaa ja vertaistukea lapsiin liittyviin uskannon ja katsomuksen vapauden sekä yhdenvertaisuuden ongelmiin.

Vanhempien keskustelut ja jaksamat tiedostot liittyvät pääasiassa päiväkotien ja peruskoulujen toimintaan. Joskus aiheena on myös lukio, ammatilliset oppilaitokset tai varusmiespalvelus. Keskusteluihin usein nostetaan kertyneestä tietoaarkistosta nopeasti esille avuksi asiaan liittyviä säädöksiä.

Useina vuosina ja yhä uudestaan myös kuluvan lukuvuoden aikana ryhmän jäseniltä nousee esiin koulujen ja päiväkotien syrjivä tapa liittää päiväohjelmaan evankelis-luterilaisen kirkon uskonnollisia tilaisuuksia.

Toinen asiaryhmä on elämäntietomustiedon opetuksen järjestelyihin, oppimateriaaleihin ja opetukseen liittyvät asiat. Niiden osuus jäi viime vuonna aiempaa vähemmäksi. Ehkäpä et-oppilaiden osuuden kasvu ja tiedon lisääntyminen tukevat rehtoreita entistä paremmin välttämään syrjintää. Kaikkialle tieto ei silti kulje.

Eniten esillä olleisiin päiväkotien ja koulujen kirkollisiin tilaisuuksiin sivustolla saa neuvoja ja henkistä tukea. Miten vaatia asianmukaista vaihtoehtoista ohjelmaa ja siitä tiedottamista sekä aitoa valinnan mahdollisuutta kaikille? Kohtuuttoman paljon on säädöksistä piittaamattomuutta. Siksi säädösarkistolla on käyttöä.

Vertaistuella saa myös neuvoja kanteluiden tekemiseen. Kovin usein kerrotaan tapauksista, joihin ei tunnu tehoavan muu kuin oikeudelliset toimet. Vaikuttaa siltä, että ryhmäläiset tätä nykyä avittavat asioissa, joita aiem-

min vietiin enemmän eteenpäin Kantelupukin kautta.

Aluehallintoviraston eli AVI:n päätökset eivät tunnu tehoavan tai ainakaan leviä edes saman kunnan tai naapurikunnan alueella. Kunnanhan pitäisi levittää yhden koulun saaman ratkaisun linjauksia opastukseksi muille kouluille. Hävetä toki saa, mutta kanteluratkaisuista pitäisi ottaa laajempi hyöty.

Uutena piirteenä kanteluissa on yhdenvertaisuusvaltuutetun toimiston roolin ja toiminnan vahvistuminen. Sen johtamaan sovitteluun on liitetty myös hyvitysmaksun mahdollisuus. Ja kyllä, pienikin rahakorvaus tehostaa johtopäätöstä, että tuli tehtyä väärin ja nyt oikeasti parannetaan tätä.

Ryhmän sivuilta ilmenevä kentän kokemus vahvistaa yleiskäsitystä, että ns. kahden rinnakkaisen tilaisuuden malli ei toimi. Siihen liittyvät ongelmat ovat loputon suo. Ihmisoikeusperustaisesti kestävä ratkaisu onkin se, mihin ainakin Joensuun varhaiskasvatus on päätenyt: toimintaan ei enää liitetä mitään uskonnollisia tilaisuuksia.

Henkilöstöllä on muutakin tekemistä kuin valmistautua jakamaan lapsia kahteen rinnakkaiseen tilaisuuteen; suunnitella, tiedottaa, kysellä kodeilta, toteuttaa ja valvoa.

Julkisen vallan ei ylipäätään pitäisi pakottaa perheitä paljastamaan lastensa kautta suhtautumistaan valtakirkon uskonnollisiin tilaisuuksiin. Eiväthän koulut vaadi vanhempia puoluekantaansaakaan paljastamaan. Uskonto on yksityisasiasta kuten vaalisalaisuus. Voi kertoa, ketä äänesti tai mihin uskoo, mutta päiväkodin ja koulun ei pidä pakottaa kertomaan.

Kun vanhemmat, perheet eivät kuitenkaan yksin mahda mitään sille, että ev.-lut. kirkon uskonnollisia tilaisuuksia yhä ympätyään päiväkodin ja koulun toimintaan, sitten pitää vaan vaatia ja vahtia, että niihin ja vaihtoehtoiseen ohjelmaan liittyviä kaikkia ohjeita noudatetaan. Mieluiten viimeisen päälle. Siihen saa verratonta vertaistukea vanhempien nettiyhteistyöllä.

Esa Ylikoski

Pixabay

